

РЕШЕНИЕ

№ 521

гр. София, 28.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 24.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4300** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), вр. чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, представлявано от К. Л. Д. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ №10373/27.02.2019г. на началник отдел „Оперативни дейности“- Велико Т. в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ /ФК/ в ЦУ на НАП, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) запечатване на търговски обект- ведомствена бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1 ,б.“г“ от ЗДДС.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност на заповедта поради неправилно приложение на закона. Счита, че наложената мярка и нейният срок в нарушение на чл.6 АПК не съответстват на законовата цел по чл.22 ЗАНН. Поддържа липса на обоснова на ПАМ с вида и характера на извършеното нарушение. Счита, че задължителна предпоставка за налагане на принудителна административна мярка, е наличието на административно нарушение, а в разглеждания случай наличието на нарушение е установено на 05.03.2019 г. с издаването на АУАН от същата дата. Предвид на това и доколкото към 27.02.2019 г. не е установено по предвидения в

закона ред извършването на административно нарушение, то следва да се приеме, че към 27.02.2019 г. липсва административно нарушение, респ. липсва и предпоставка за налагане на ПАМ.Претендира за отмяна на заповедта. В съдебно заседание, редовно призован не изпраща представител и не взема становище.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности” – Велико Т. в Дирекция „Оперативни дейности“ на Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП не изпраща представител, прилага по делото становище, претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена не изпраща представител и не взема становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка на 26.02.2019г. в 13.30 часа на търговски обект по смисъла на § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС - ведомствена бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК], при която е установено, че дружеството, в качеството си на лице по чл.3 от Наредба №Н-18/2006г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, е допуснало нарушение на същата, като не е изпълнило задължението си да предава на НАП по установената дистанционна връзка данни, които да дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение на течни горива.

При проверката в обекта е констатирано, че лицето извършва зареждане с течни горива по чл.118, ал.8 от ЗДДС на превозни средства за собствени нужди и не извършва продажба на клиенти.

В обекта има 1бр. бензиноколонка с 1бр. пистолет за зареждане на гориво, което се съхранява в 1бр. резервоар за съхранение на дизел с обем 17028л. Определена е условна цена от 2.25лв. за литър. При проверката е изваден Z отчет №366 от 26.02.2019г. от наличния в обекта ЕСФП с ниаомерна система тип АССУ- R. конзола g B. 15, от който е видно, че към момента на проверката наличното гориво е било с нулеви стойности. Видно от представените АДД №0000000004342789/08.02.19г., АДЦ №0000000004363728/15.02.19г. и АДЦ №0000000004373148/21.02.19г. в едно с придружаващите документи за наличните доставки на гориво, в обекта е доставено гориво на дати 08.02.2019г., 15.02.2019г. и 21.02.2019г. При последваща проверка в информационната система на НАП било установено, че за доставките на гориво от тези дати няма подадени данни в НАП.

За установените факти и обстоятелства е съставен ПИП сер. АА № 0292484/26.02.2019г. на основание чл.110, ал.4, във вр. с чл.50, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, издаден от А. Т. И.- ИП при ГДФК към ЦУ на НАП и А. Г. Н.- СИП при ГДФК към ЦУ на НАП.

Установено е, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] не е спазило реда и начина за подаване на

данни по чл. 118 от ЗДДС в Националната агенция за приходите.

Предвид изложената по-горе фактическа обстановка за извършено нарушение на чл.3, ал.3 и ал.12 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин във връзка с чл.118, ал.8 и ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е възникнало основание за прилагане на принудителна административна мярка по смисъла на чл.186, ал.1, т.1. б. „г“ от ЗДДС.

Горната фактическа обстановка е потвърдена от ПИП сер. АА №0292484/26.02.2019г., 2. АДЦ №0000000004342789/08.02.2019г. с придр. документи, 3. АДЦ №0000000004363728/15.02.2019г. с придр. документи, 4. АДЦ №0000000004373148/21.02.2019г. с придр. документи, 5. Z отчет №366/26.02.2019г., 6. справка за регистрирани съобщения за доставка на гориво от информ. система на НАП.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 28.03.2019 г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство, е подадена по пощата (л.5) на 09.04.2019 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване според чл.186, ал.4 ЗДДС индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

При служебната проверка по чл.168, ал.1 АПК съдът констатира, че оспорената заповед е акт на компетентен административен орган, предвид издадената заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г., с която изпълнителният директор на НАП, като орган по приходите по чл. 7, ал. 1, т. 1 ЗНАП, е делегирал на началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП правомощията за налагане на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС съгласно установената правна възможност по чл.186, ал.3 ЗДДС.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Заповедта съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Заповедта е мотивирана като съдържа фактически и правни основания. Посочени са обстоятелствата мотивирали административния орган да издаде оспорената заповед и констатирани при извършване на проверката в търговския обект. Посочени са приложимите материално правни норми, мотивирана е продължителността на срока на ПАМ.

Процесната ПАМ е наложена след осъществен данъчно-осигурителен контрол посредством проверка на процесния търговски обект от компетентните за това органи,

за резултатите от която на основание чл. 110, ал. 4, изр. последно, във вр. с чл.50, ал.1 от ДОПК е съставен Протокол за извършена проверка /ПИП/ сер. АН № 0292484/26.02.2019г., обективиращ установените факти и обстоятелства от значение за определяне на задълженията за данъци на данъчно задълженото лице. Протоколът е подписан от упълномощен представител на [фирма] с ЕИК[ЕИК], присъствал при проверката на 26.02.2019 г., който е вписал в него, че има възражения по констатациите. Изложеното сочи на липса на допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения. Спорът е относно материалната законосъобразност на наложената ПАМ.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“г“ от ЗДДС, според който ПАМ запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция за приходите;

Релевираните в жалбата доводи относно липса на развилото се административнонаказателно производство със сила на присъдено нещо са ирелевантни за настоящия спор и това е видно и от нормата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, в която изрично е посочено, че ПАМ се прилага независимо от имуществените санкции /в този смисъл и Решение № 12763 от 25.11.2008 г. на ВАС по адм. д. № 8007/2008 г./. Макар двете производства да са породени от един и същ юридически факт имат самостоятелно съществуване. Това произтича и от техния характер: ПАМ имат преустановителни, възстановителни или превантивни функции – в случая процесната ПАМ има за цел да пресече и преустанови извършването на следващи нарушения, докато с АУАН се установява конкретно извършено административно нарушение, а с НП се прилага санкцията на съответната административноправна норма. Факта за наличие на съставен АУАН, т.е. на започнало административнонаказателно производство не променя характера на ПАМ. ПАМ от своя страна няма санкционен характер. Същата се налага с оглед обективното извършване на посоченото нарушение, има за цел неговото преустановяване и превенцията срещу последващи неправомерни деяния.

При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и подробно аргументирана от административния орган с мотиви, които съдът намира за напълно достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност - в оспорения акт се съдържат конкретни обстоятелства, при които е извършено нарушението, посочено е, че продължителността на срока е определен с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние, посочено е, че нарушителят извършва търговска дейност

отдавна и е наясно с изискванията за този вид дейност. Предвид изложеното, съдът намира оспорената заповед за издадена в съответствие с материалния закон.

При издаването на заповедта са спазени и материално правните разпоредби. Заповедта е издадена на осн. чл. 186, ал. 1 т. 1 б. "г" и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1 т. 1 б. "г" ЗДДС принудителната административна мярка "запечатване на обект за срок до един месец" независимо от предвидените глоби и имуществени санкции се прилага на лице, което не спази реда или начина за подаване на данни по чл. 118 ЗДДС в НАП. Съгласно чл. 118, ал. 6 ЗДДС, всяко лице по, ал. 1 извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на ЗАДС е длъжно да предава по дистанционна връзка на НАП и данни които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Съгласно чл. 3, ал. 3 изр.2 от Наредба № Н-18/2006 г. за целта като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измерителна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

По делото безспорно е установено, че проверяваната бензиностанция стопанисвана от жалбоподателя представлява търговски обект по смисъла на § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС и че в него има монтирана нивомерна система за обем на течни горива от одобрен тип, както и че от 28.04.2015 г. до момента на проверката нивомерната система не е подавала данни които да дават възможност за определяне на наличните течни горива в резервоарите за съхранение в обекта. Тези констатации не се отричат от жалбоподателя. Твърдението е, че същия не е знаел че има прекъсване на връзката респ.че неподаване на данните в НАП е в резултат на повреда в системата. Това становище не се споделя от настоящата инстанция. В задължение на регистриран по ЗДДС търговец извършващ доставки/продажби на течни горива на търговски обект е да предава по дистанционна връзка на НАП и данни които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Единствено осигуряване на такава връзка на въведения в обекта ЕКАФП би представлявало точно и пълно изпълнение на задълженията. Нещо повече видно от изявлението на процесуалният представител на жалбоподателя те са подавали такива данни на хартиен носител, което означава че търговеца е знаел, че нивомерната система не предава данни, но до момента на проверката не е предприел действия по отстраняване на нарушението. Неизпълнението на задължението е юридически факт, пораждащ правомощие на органа по приходите да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 т. 1 б. "г" от ЗДДС "запечатване на обект".

Съдът намира че в административния орган е определил правилно и продължителността на срока на наложената ПАМ респ. и на кумулативната мярка по чл. 187, ал. 1 ЗДДС, като е обсъдил конкретните факти, тежестта на нарушението, отчетел е поведението на нарушителя и е направил конкретна преценка на

необходимостта да се предотвратят нежелателните последици за фиска.

Оспорения административен акт съответства и на целта на закона, а именно предотвратяване и преустановяване на административни нарушения в защита на държавния бюджет и за осигуряване на регулярност на приходите и нормално функциониране на цялата държавна бюджетна система.

По изложените мотиви съдът приема че не са налице основанията по чл. 146 АПК за отмяна на оспорената заповед, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се преценява като основателна и следва да бъде уважена чрез присъждане на такова в размер на 100 лв. на осн. чл. 24 НЗПП във вр. с чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК вр. с чл. 144 АПК.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, представлявано от К. Л. Д. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ №10373/27.02.2019г. на началник отдел „Оперативни дейности“- Велико Т. в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с посочен адрес да заплати на ТД на НАП- Велико Т. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМ. СЪДИЯ: